

Una malaltia anomenada crisi

Dij, 13/10/2011 per Antoni Nello

[Coses que passen](#)

La definició convencional de salut promoguda per la OMS és prou coneguda: "l'estat de complet benestar físic, mental i social i no només l'absència de malalties". N'hi ha prou amb aquesta definició per adonar-se de l'estat patològic en el que ens trobem el ciutadans en l'actual escenari de crisi. És cert que s'atribueix a aquesta definició un caràcter utòpic, direccional, per a no sentir-nos obligats a formular de nou el que potser no es pot formular en termes definitoris i només sigui abordable en termes d'indicadors variables de benestar. Però és indubtable que la incidència social d'una greu crisi afecta directament al benestar de la ciutadania i es manifesta en diversos indicadors que van des de la pèrdua del poder adquisitiu fins a l'ansietat en la vivència laboral, passant pel deteriorament de l'equilibri emocional o la dramàtica pèrdua de bens bàsics com el treball o la vivenda.

Però tot això s'agreuja si considerem la molt difosa reflexió dels nostres erudits biòlegs i metges de llengua catalana que, l'any 1976, es varen desmarcar amb una fascinant i enigmàtica definició de salut: "aquella manera de viure que és autònoma, solidària i joiosa". És evident que la crisi ens fa perdre autonomia, marcant la nostra dependència de poders econòmics i polítics descontrolats. Que ens fa menys solidaris, malgrat lloables excepcions, perquè fa emergir crits com els de "campi qui pugui", "peix al cova" o "cadascú a casa seva i Déu a la de tots". I ens impedeix aquesta joia profunda de saber-nos protagonistes de la nostra vida, en el marc d'una convivència assenyada, no absurda ni surrealista, en la qual un factor determinant de l'èxit rau en l'esforç personal i no en obscures forces indòmites.

Ara que la recerca sanitària és molt especialitzada i centra el seu interès, lícit i de ben segur necessari, en el desxiframent del codi genètic, o en les repercussions d'una bactèria en mutació, o en l'emergència de l'efecte patològic de certs dispositius electrònics. Ara que les polítiques sanitàries s'escriuen amb tisores preocupants però possiblement necessàries per tal de mantenir la viabilitat del sistema... No voldria que en tota aquesta acumulació de tasques s'oblidés, ara, quelcom no menys greu, un agent violentament patògen, la crisi, ni les seves causes, la frívola especulació sense regles i l'esperit del guany indiscriminat com a ideal humà, ni les seves vies de propagació, tants tripijocs polítics ofegats, als ulls del ciutadà, en una estèril orgia de poder. I espero i desitjo que els científics, de tota mena, apuntin encertadament en les seves investigacions per tal de trobar remei: que ens vacunin contra la crisi, trobin els fàrmacs pel ràpid restabliment dels qui més la pateixen i n'eradiquin les causes. És urgent.